

Nr 346

Av herr **Helén**, *angående åtgärder i syfte att nedbringa olägenheterna av omdömeslös motorcykeltrafik i tätorterna.*

I § 61, 1 mom. vägtrafikförordningen den 28 september 1951 stadgas att det tillkommer länsstyrelse att fastställa vissa föreskrifter angående den lokala trafiken. Såvitt angår stads område tillkommer det stadsmyndighet att i vissa fall meddela erforderliga föreskrifter i berörda frågor.

Såsom utförligt redovisas i justitieombudsmannens berättelse till riksdagen år 1958 har kontroversiella meningar uppstått i sådana fall där lokal polismyndighet med hänsyn till bullerstörningar samt det hot mot trafiksäkerheten som ett omdömeslöst framförande av motorcykel och moped kan framkalla utfärdat förbud mot sådan trafik.

Det kan givetvis diskuteras huruvida lokal myndighet skall kunna ingripa med generella förbud mot framförande av vissa åkdon. Emellertid har uppenbarligen det sätt på vilket vissa ungdomsgrupper utnyttjat sina fordon kommit att utgöra en verklig plåga för dem som bor inom berört område, i synnerhet äldre personer. Justitieombudsmannen framhåller som sin uppfattning att polismyndigheten redan genom gällande föreskrifter skulle ha möjlighet att på annat sätt än genom generella förbud förhindra missbruk av fordon, exempelvis i samband med uppenbar tränings- eller nöjeskörning runt ett och samma kvarter. En svårighet att genom individuell övervakning åstadkomma rättelse i hittillsvarande förhållanden torde ligga i polisens ofta otillräckliga personalstyrka. Intill dess att erforderlig personalförstärkning kunnat ske i berörda tätorter torde därför generella förbud knappast kunna undvikas om inte denna speciella typ av trafik skall bli till orimligt obehag för de kringboende.

Med hänvisning till det ovanstående anhåller jag,

att riksdagen må i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala att åtgärder ofördröjligen bör vidtagas i syfte att nedbringa olägenheterna av omdömeslös motorcykeltrafik i tätorterna.

Stockholm den 26 januari 1958

G. Helén